

Sygn. akt **II AKa 161/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Olszewski
Sędziowie:	SA Piotr Brodniak SA Bogumiła Metecka-Draus (spr.)
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Magdalena Budnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej delegowanej do Prokuratury Apelacyjnej Janiny Rzepińskiej
po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. sprawy

L. J.

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 12 czerwca 2013 r., sygn. akt II K 33/13

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności w pkt II części dyspozytywnej wyroku obniża do 10 (dziesięciu) lat;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. G. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem i 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Bogumiła Metecka-Draus Andrzej Olszewski Piotr Brodniak

Sygn. akt II AKa 161/13

UZASADNIENIE

L. J. został skazany:

I. prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 02 września 2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 971/10 za popełniony w dniu 22.05.2010r. czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie;

II. prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 20 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 159/10 za popełniony w dniu 06 października 2010r. czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 10 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 06.10.2010 r. do dnia 20.06.2011 r.;

III. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 26 lipca 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 1106/10 za popełniony w dniu 09 marca 2010 r. czyn z art. 262 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, którego wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat próby;

IV. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 02 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt VII K 488/11 za popełniony w dniu 20 lutego 2011 r. czyn z art. 158 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którego wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, oddając w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

V. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Słubicach z dnia 15 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 1468/11 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 04 września 2012 r. w sprawie IV Ka 471/12 za popełniony w dniu 07 sierpnia 2010 r. czyn z art. 158 § 2 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 33/13:

I. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 87 k.k. w zw. z art. 569 § 1 i 2 k.p.k. wymierzone Ł. J. w wyroku nakazowym Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie o sygn. akt II K 971/10 oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie o sygn. akt II K 1468/11 kary ograniczenia wolności i pozbawienia wolności połączył i jako łączną wymierzył skazanemu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 i 2 k.p.k. wymierzone skazanemu Ł. J. w wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o sygn. akt II K 159/10 oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o sygn. akt VII K 488/11 kary pozbawienia wolności połączył i jako łączną wymierzył karę 10 (dziesięciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie karne co do wydania wyroku łącznego obejmującego karę pozbawienia wolności wymierzoną skazanemu Ł. J. w wyroku Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie o sygn. akt II K1106/10;

IV. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach wymienionych w punktach I, II, IV i V części wstępnej niniejszego wyroku łącznego pozostawił do odrębnego wykonania;

V. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie II wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu Ł. J. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 06.10.2010 r. do dnia 20.06.2011 r. oraz okres dotychczas odbytych kar;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze i § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002. 168. 1348 z późn. zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata A. Ł. kwotę 147,60 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w toku postępowania przed sądem I instancji w sprawie o wydanie wyroku łącznego;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości, zaliczając dotychczas poniesione wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wniosła obrońca skazanego, która wydanemu zarzuciła rażąco niewspółmierność kary łącznej (surowość) wymierzonej skazanemu Ł. J. polegającą na wymierzeniu w pkt. II zaskarżonego wyroku kary łącznej 10 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności zachowanie skazanego po popełnieniu ostatniego czynu oraz podczas pobytu w Zakładzie Karnym, stosunek skazanego do popełnionych czynów przemawia za zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Tak podnosząc, apelująca wniosła o zmianę pkt. II zaskarżonego wyroku i wymierzenie Ł. J. kary łącznej w wymiarze 10 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego i połączenia kar wymierzonych Ł. J. z wyroków opisanych w części dyspozytywnej tj.: Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie o sygn. akt II K 971/10 oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie o sygn. akt II K 1468/11 (pierwszy zbieg) oraz Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o sygn. akt II K 159/10 oraz w wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o sygn. akt VII K 488/11 (drugi zbieg).

Ustaleń z tym związanych oraz samego rozstrzygnięcia w tym zakresie skarżąca zresztą nie podważa. Także i Sąd Apelacyjny, ze swej strony, nie znajduje podstaw do kwestionowania ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy. Apelacja obrońcy skazanego skierowana jest przeciwko wysokości kary orzeczonej za drugi ze zbiegów przestępstw, która zdaniem apelującej jest zbyt surowa, albowiem winna zostać ukształtowana przy zastosowaniu zasady absorpcji, tak jak w przypadku kary za pierwszy zbieg przestępstw. Apelująca podniosła także, iż uzasadnienie orzeczenia jest wewnętrznie sprzeczne albowiem okoliczności podlegające ocenie przy wymiarze kary łącznej były identyczne w przypadku obu zbiegów.

Przechodząc do badania zasadności zarzutów apelacji, to nie można odmówić im słuszności. Sąd pierwszej instancji mimo faktycznie identycznych okoliczności podlegających ocenie przy wymiarze kary łącznej w przypadku obu zbiegów, odnośnie pierwszego uznał, że zastosowanie ma zasada absorpcji, by przy drugim stwierdzić, że nie ma takich podstaw. Granice wymierzenia kary łącznej określa art. 86 k.k. stanowiąc, że ta kara winna być orzeczona w granicach pomiędzy najwyższą karą jednostkową, a sumą orzeczonych kar jednostkowych. Z istoty kary łącznej wynika, że może być ona wymierzona przy zastosowaniu zasad: absorpcji, kumulacji bądź też zasady asperacji. Sąd Najwyższy wielokrotnie już wskazał na potrzebę badania związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami jako na okoliczność decydującą w głównej mierze o stopniu zastosowania jednej z wyżej wymienionych zasad przy wymiarze kary łącznej (wyrok SN z 25 października 1983 r. OSNKW 1984, nr 5-6, poz. 65; wyrok SN z dnia 11 stycznia 1986 r., OSNKW 1986, nr 10-11, poz. 128). Wymierzając karę łączną, stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowo-podmiotowy. W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, a to bliskość czasowa ich popełnienia (największe - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra, tym większa bliskość przestępstw, zatem największa przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy itd. W aspekcie podmiotowym chodzi o motyw bądź pobudki stymulujące sprawę, rodzaj i formę winy itd. - tak też SA w Krakowie w wyrokach z 19 stycznia 2005 r. II AKa 274/04 oraz 19 października 2007 r. II AKa 183/07. A zatem ścisły związek podmiotowy i przedmiotowy między pozostającymi w zbiegu przestępstwami będzie przemawiać za zasadą absorpcji przy wymiarze kary łącznej. W przedmiotowej sprawie przestępstwa tworzące drugi zbieg przestępstw, tak jak w przypadku pierwszego zbiegu,

zostały popełnione przeciwko życiu i zdrowiu – usiłowanie zabójstwa i pobicie współwzięnia. Co ważkie zostały one także popełnione w krótkim odstępie czasowym - 6 października 2010 r. i 20 lutego 2011 r., a więc niespełna cztery miesiące, w pierwszym zbiegu był to natomiast okres trzech miesięcy. A zatem zachodzi między nimi ścisły związek przedmiotowy, jak i czasowy, co już przemawia za zastosowaniem zasady absorpcji. Gdy do tego doda się opinię o skazanym, z której wynika, że jakkolwiek zachowanie skazanego jest oceniane negatywnie, to Ł. J. ostatni raz był karany w lutym 2011 r. i od tego czasu stara się funkcjonować prawidłowo, poddał się leczeniu, karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej - co niewątpliwie wskazuje na postępy w resocjalizacji, to koniecznym stała się korekta wysokości wymierzonej skazanemu kary łącznej za drugi ze zbiegów przestępstw i ukształtowanie jej w oparciu o zasadę absorpcji i wymierzenie mu kary 10 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 624 kpk Sąd Apelacyjny zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze biorąc pod uwagę jego sytuację – pobyt w izolacji - ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Na podstawie § 14 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu należało zasądzić na rzecz obrońcy J. G. kwotę 147,60 zł w tym należny podatek VAT z tytułu nieopłaconej prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym w sprawie o wydanie wyroku łącznego.